

HECE

EKİM 2017

DOSYA:
EDEBİYAT VE SUÇ

Rasim Özdenören / Hayriye Ünal / Yasin Koç / Hasan Özlen / Ali Berkay / Emre Öztürk / Ömer Erdoğan / Emre Yılmaz / Çağatay Koparal / Burak Ş. Çelik / Muhammet Çelik / Çağatay Telli / Halil Ünal / Semih Diri / Eray Sarıçam / Cengizhan Genç / Ayşe Çelikkaya / Mehmet Biter / Elçin Sevgi Suçin / Mustafa Ergin Kılıç / Aziz Kağan Güneş / Mert Özden / Nasrin Zabeti Miandoab / Samaneh Ghadiri / Sabir Haka / Serpil Yıldırım / Mahmud Muşerref Âzâd / Funda Kıziler Emer / Hertha Kräftner / Wolfgang Borchert / Emin Gürdamur / Burak Çavuş / Gürsel Aytaç / Osman Özbahçe / Beyza Nur Demirci / Hayrettin Durmuş / Ali Karaçalı / Ali Salı / Alişan Çapan / Hasibe Çerko / Ercan Yücel / Zekîf Yıldırım / Ali K. Metin / Bahar Emre / Hasan Bozdaş / İbrahim Demirci / Ali Haydar Haksal / Suat Hayri Aka / İbrahim Eryiğit / Mehmet Ayıcı / A. Gaffar Taşkın / Yusuf Turan Günaydın / Ömer Ayhan / Kâmil Büyüker

250

PttAVM.com 'da her Şey evinizin rahatlığında elinizin altında

HECE

EKİM 2017

250

KÜNYE

HECE

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ
ISSN 1301-210X

YIL: 21 **SAYI:** 250
Ekim 2017
(Her ayın birinde yayımlanır.)

Yayın Türü: Yerel Süreli

Hece Yayıncılık Ltd.Şti. Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Ö. Faruk Ergezen

Genel Yayın Yönetmeni
Rasim Özdenören

Yayın Kurulu
Âtîf Bedir, Cafer Haydar, Hayriye Ünal, İbrahim Demirci, Yusuf Turan Günaydın

Yönetim Yeri
Konur Sk. No: 39/1
Kızılay/Ankara

İletişim
Tel: (312) 419 69 13 **Fax:** (312) 419 69 14
P.K. 79 Yenışehir/Ankara
İnternet Adresi: www.hece.com.tr
e-mail: hece@hece.com.tr

 twitter.com/hecedergi

 facebook.com/hecedergisi

Son Okuma : İbrahim Demirci

Teknik Hazırlık: Bülent Güler

Kapak: Sarakusta web: sarakusta.com

Baskı: Dumat Ofset
Tel: (0.312) 278 82 00

2017 Yılı Abone Bedeli:
Yıllık: 140 TL.
Kurumlar İçin: 375 TL.
Yurt Dışı: 150 Euro

Posta Çeki: 149582
Hece Basın Yayın Ltd. Şti.

Gelen yazılar yayımlansa da yayımlanmasa da geri
verilmez. İlkelerimize uymayan ilanlar alınmaz.

Baskı Tarihi: 30.09.2017

ÖNYAZI

Rasim Özdenören/*Ceset Sayısıyla Övünen Uygarlık ve Suç Olgusu* / 5

ŞİİRLER

- Hayriye Ünal/*Bir Adamı Çok Sevmek* / 8
 Yasin Koç/*Cımbız Çocuk* / 12
 Hasan Özlen/*Planck Zamanı* / 13
 Ali Berkay/*Yapay Sinir* / 15
 Emre Öztürk/*Birikmek* / 16
 Ömer Erdoğan/*Ölümlü Gecede Uyumak* / 18
 Emre Yılmaz/*Seninle Yapmamız Gereken Evlilik* / 20
 Çağatay Koparal/*Orman* / 22
 Burak Ş. Çelik/*Sana Bana Time Dair* / 27
 Muhammet Çelik/*Ağızsız Bir Diriden Çokağzılı Ölülere* / 29
 Çağatay Telli/*İlkayınışığında* / 31
 Halil Ünal/*Müteşebbis* / 32
 Semih Diri/*Bir Mızrak* / 33
 Eray Sarıçam/*Savunma-2* / 34
 Hasan Bozdaş/*Ben, Hızır ve İnsan Maketleri* / 35
 Cengizhan Genç/*İnsanın İyi Yüzünü Parçalayan Şeyler* / 38
 Ayşe Çelikkaya/*Birilerinin Canıyım ve Her Şeyhi* / 40
 Mehmet Biter/*Zora Koşturan İnsanın Paralel Nisyanından*
Hora Geçecek İnsanın Seri İsyanına / 41
 Elçin Sevgi Suçin/*Aşka Hu* / 43
 Mustafa Ergin Kılıç/*Kör Uyku* / 48
 Aziz Kağan Güneş/*Şah Mısra* / 51
 Mert Özden/*Venüs* / 52

ÇEVİRİ SAYFALARI

- Nasrin Zabeti Miandoab - Samaneh Ghadiri/*Sabir Haka Şiirleri* / 53
 Sabir Haka/*Kitabım İçin/Siyaset/Hayat Saçma ve Yorucu Bir Filmdir*
Karadut/Kar / 54
 Serpil Yıldırım/*Mahmud Muşerref Âzâd Tehrânî'den İki Şiir* / 59
 Mahmud Muşerref Âzâd/*Gece Ülkesi/Terk Etti Bahar Bahçemizi* / 60
 Funda Kıziler Emer/*Hertha Kräftner'den İki Şiir* / 64
 Hertha Kräftner/*Cellâdın Karısı/Köy Akşamı* / 67
 Wolfgang Borchert/*Tui Hoo* / 70

ÖYKÜLER

- Emin Gürdamur/*Pusu* / 75
 Burak Çavuş/*Ben Sadık* / 81

YAZILAR

- Gürsel Aytaç/*Christof Martin Wieland ve Onun Bir Asır Sonraki Paraleli,*
Romancımız Ahmet Mithat Efendi / 83
 Osman Özbahçe/*Büyük Sentez* / 89
 Beyza Nur Demirci/*Hangi Ayasofya Konuştu?* / 94
 Hayrettin Durmuş/*Eleştirisiz Edebiyat Olur mu?* / 97

GÜNLÜK

Ali Karaçalı/Günler /100

AYIN SÖYLEŞİSİ

Ali Sali/Faruk Uysal ile Kırımlar Üzerine /106

DOSYA: EDEBİYAT VE SUÇ

Zelkif Yıldırım/Sunuş /113

Alişan Çapan/Suç ve Edebiyat /114

Rasim Özdenören ile Edebiyat ve Suç Üzerine Söyleşi /119

Hasibe Çerko/Edebiyat ve Suç Şu Cinayet İronisi /133

Ercan Yücel/Cinayet, Katil ve Polis Üçgeninde Dedektif Romanı /137

Halil Ünal/Kafka ve Suç: Josef K.'nın Suçu Neydi? /142

Zelkif Yıldırım/Aynılık Zeminleri ve Edebî Lahza /148

Ali K. Metin/Hukukun Ahlakileşme Sürecinde Edebiyatın Yeri /151

Bahar Emre/Edebiyatta ve Hukukta /155

Hasan Bozdaş/Hukuk, Suç ve Edebiyattaki İzleri Üzerine

Genel Bir Değerlendirme /158

OKURYAZARIN NOTLARI

İbrahim Demirci/Ay Adları Dolayısıyla /161

YAZARIN OYUNCAKLARI

Ali Haydar Haksal/Benim Oyunlarım /164

PORTRE

Mehmet Ayıcı/Kartal Kayaya Konar /167

BENİM FİLMLERİM

Zelkif Yıldırım/Krylya /169

ÇEŞİTKENAR

Çağdaş İran Edebiyatında Kadının Yeri Konulu Uluslararası Sempozyum /172

A. Gaffar Taşkın/Diplomatlığı Müzisyenlere mi Bırakmalı? /173

Ali K. Metin/İbrahim Eryiğit'le Matematik Şiirden Ne Anlar Kitabına Dair /174

Ünlü Tıp Tarihçisi Prof. Dr. Feridun Nafiz Uzluk'un Toplu Makaleleri Yayınlandı /176

Yusuf Turan Günaydın/Z Kültür / Sanat / Şehir Dergisi Yayında /176

Semih Diri/Türk Dünyasında Yayımlanan Birkaç Dergi Birkaç Dikkat /177

Hasan Bozdaş/Şerif Mardin'i, Ahmet Cemal'i ve Muzaffer İzgü'yü Kaybettik /179

YENİ KİTAPLAR

Ömer Ayhan/Pound/Joyce /180

Kâmil Büyüker/Hâtem Tâyi Hikâyeleri /183

Yusuf Turan Günaydın/Ali Bâki Gül Baba Divânı /185

Bize Gelen Kitaplar /186

Rasim Özdenören

CESET SAYISIYLA ÖVÜNEN UYGARLIK VE SUÇ OLGUSU

“Gün doğarken öldürülen yüzbinlerce insan, zindanların korkunç duvarları, toprağı duman duman bir Avrupa, milyonlarca ceset, hepsi aynı Avrupa’nın çocukları, bütün bunlarla ne kazandık? Birkaç yeni düşünce ki, onların da, kimilerimizin daha iyi ölmesine yardım etmekten başka bir yararı olmayacak belki. Evet, bu, umut kırıcı bir şeydir. Ama biz, bunca haksızlığa layık olmadığımızı kanıtlamak istiyoruz.”

Albert Camus, bu sözleri İkinci Dünya Savaşı sırasında söylüyor. Bir Alman dostuna yazdığı mektupta...

Fakat aynı cümleyi biz bu gün güya savaş ortamı dışında yaşayan bir ülkenin insanı olarak okursak yadırganır mı?

Ölüm üzerine düşünmek, onun hakkında fikir sahibi olmak, bu bağlamda ölümle haşır neşir olmak bir şey, fakat her an öldürülme korkusuyla yaşamak çok daha başka bir şey...

Dostoyevski, tam da bu bağlamda ölüm cezasının adil olmadığını ileri sürüyordu. Cinayet olayında maktul bir kerede öldürülür; ölüm, maktulün beklediği bir sonuç değildir. Ölüm gelir ve biter. Oysa, diyordu o, ölüm cezasıyla yargılanan biri her gün ölümü bekleyerek hayatını sürdürür. Dolayısıyla o, her an ölür ya da öldürülmüş olur. Ne ki, burada, insanların yaşadığı ortamın onları suça hazırlayıp hazırlamadığı sorgulanmadan ceza (kısas) üzerine karar vermenin doğru olmadığı kanısındayım.

Savaşın ölümcül ortamından çıktıktan sonra insan kendini bir başka dünyaya adanmak isteyecekti belki. Belki. Ne ki, bu belki birden farklı bir gerçeğe

dönüştü ve savaş ortamı birden fuhşun ve zinanın ve öldürmenin sokak ortasında işlendiği bir modern zaman yaşantısına dönüştü. Bütün bu istenmeyen olayların ardında, biz hâlâ geçtiğimiz yüzyılın çehresini karartan iki büyük dünya savaşının izinin bulunduğunu söyleyebiliriz. Bunlar, bir bakıma artçı şoklar: sarsıntı birden durmuyor. Yavaşlayarak, alıştıran duruyor. Artçı sarsıntıların her biri kendine özgü hasarı da terkinde sürüklüyor.

İkinci Dünya Savaşında milyonlarcasından bahsedilen ceset sayısı acaba şimdi kaç yükseldi dersiniz? Kore, arkasından Macaristan, Polonya, Çekoslovakya, Vietnam, İran/Irak savaşı, Körfez savaşı, Irak işgali, Afganistan'ın ilkin Ruslar, arkasından Amerikalılar tarafından işgali, altı yıldır süren Suriye'deki katliamlar, Arakan ve daha neler neler: acaba ceset sayısı kaç milyona yükseldi? Postmodern dönemin bir özelliği de olayları sayıların mihengine vurmaktan kaçınmak mıdır acaba? Modernlikten tevarüs edilmiş sayı fetişizmi terk mi ediliyor dersiniz?

İnsanlık, ilerde geçmişiyle övünürken arkasında bıraktığı ceset sayısına mı dayanmak isteyecek? Bütün bu döküntüler, bu zina, fuhuş, hırsızlık, emniyeti suiistimal, alkolizm, AIDS vb. bu iki dünya savaşının artıkları mı insanlığın övücü olacak? Ceset sayısı mı kazanç sayılacak? Yoksa sayıyı göz ardı edip ceset toplamına *yığın* mı denilecek?

Kazanç sayılan birkaç kıtıpiyoz düşünce kırıntısı için değer mi?

Yoksa ceset sayısını yüz karası sayacak olan yeni bir günün doğmasını mı bekleyeceğiz? Gün doğmadan önceki zaman dilimi mi yaşanıyor şimdi, nedir? Belli mi?

Henüz doğmamış günün doğup doğmayacağı belli mi?

* * *

Çağımız birçok açıdan birçok adlandırmanın konusu oldu. Biz de bunlara bir ad daha eklemek istiyoruz: suç işleme çağı...

Geçtiğimiz yüzyıllarda tasarlanması bile imkânsız olan suçlar içinde yaşadığımız çağda (20. yy.ın başlarından bu yana) gündelik yaşantımızın alışkanlıkları arasına girdi. Eski dönemlerin eşkıyalık olayıyla günümüzün terör sorunu arasında herhangi bir ilinti kurmak mümkün görünmüyor. Eşkıyalık köylüye özgü bir hak arama, hak talep etme biçimi olarak ortaya çıkmıştı. Köroğlu'ndan Yaşar Kemal'in İnce Memed'ine kadar akla gelebilecek eşkıya zinciri, son tahlilde, bir kişisel hak talep etme yöntemi olarak kullanılmıştır. Siyasal bir vechesi yoktur; olanlarda da siyasal tutum ikincil planda kalır veya olaya eklenme mahiyetinde yer tutar.

Oysa günümüzdeki terör olayı doğrudan siyasal talebi başat olan bir girişim olarak ön alıyor. Günümüzde İsrail devletinin kuruluşu varlığını terör eylemlerine borçlu... Siyasal talepler terör örgütleri marifetiyle dile getiriliyor. Dahası terör örgütleri, devletlere vekâleten savaş alanlarında yer alıyor.

Bu sayımızın dosya konusu olan edebiyat ve suç başlığında temelde bu konulara da değinilmesi gerekirdi. Ama dosya alanımızda bu konulara

değnilmediğini gördük. Yazı talep ettiğimiz kişilerden ve mercilerden de katkı sağlayamadık. Durumu elbette kişisel nedenlere bağlayarak açıklama kolaylığına düşmek istemiyoruz. Henüz bu konular edebiyat ortamına intikal etmiş görünmüyor, temel neden burada... Artı, bu konu, anladığım kadarıyla henüz kurumsallaşmış kabul edilmiyor. Bir konu, bir sorun toplumsal ortamda kurumsallaşmadıkça onun edebiyatı da yapılamaz, görüşünderiz. Yapılsa bile yapay kalır.

İzleyebildiğim kadarıyla bizim edebiyatımızda henüz beyaz yaka suçları da yer bulmuyor. Beyaz yaka suçları Amerikan sinemasında, izleyebildiğim kadarıyla Fransız, İtalyan sinemasında kısmen yer buldu. Fakat orada bile olayın serüven yanı işlendi, olay gangster filmleriyle sınırlı kaldı. Toplumsal kemiğe nüfuz eden, olayın toplumsal ve bireysel yanlarını dile getiren ürünler sinemada da yer bulmadı. Kendimizi zorlayarak belki bir örnek gösterebiliriz, Baba (Godfather) filmi...

Kitlesel eylemlerin suça ilişkin bireysel tonları en çok Rus edebiyatında yer buldu. Pasternak, Şolohof, Soljenitsin ilk akla gelenler, Çanlar Kimin İçin Çalıyor'u ile Hemingway, öyküde Alman Wolfgang Borchert vb. Bu kısıtlı örnekler bile doyum sağlayacak nitelikte görünmüyor.

Cinayet her zaman insanların ilgisini çekmiştir. Hem caninin kişiliği açısından, hem suç ortamı açısından. Suç ortamı ile işlenen suçların niteliği arasında kesin bağlantı kurulabilir mi, kurulabiliyor mu; suçlu ile onun iç dünyası (psikoloji) açısından doğrudan bir ilişki kurmak mümkün olabilir mi? Aynı suç olayının kriminolojide, suç sosyolojisinde, adalet psikolojisinde kazandığı veçheler arasındaki bağlantı nasıl? Bu alanların suçluya bakışı nasıldır? Suçlu kişi ile toplumun birbirine bakışı nasıldır? Ve tabii ki, bizim açımızdan konunun en dikkate değer yanı, suç edebiyata nasıl yansımıştır? Suçun edebiyata yansıdığı dönem ile o suçun işlendiği reel toplumsal ortam arasında nasıl bir bağlantı kurulabilir veya kurulabilir mi?

Konu tabii ki çok boyutlu. Olayın hem bireysel yönden kişiye ilişkin yanları bulunuyor, hem toplumsal yanları önem taşıyor. Böyle baktığımızda dosyamızın doyurucu olduğunu söylememiz gerekmiyor. Her şeye rağmen yazılarıyla olsun, editörlük hizmetiyle olsun katkı sağlayan arkadaşlarımıza teşekkür borçluyuz. Onlar ellerinden geleni yaptı...

Dosyamız en azından bir çağrı işlevi görürse maksadına ulaşmış olur.

Hayriye Ünal

BİR ADAMI ÇOK SEVMEK

Adam deyince ben el kadarken adam büyük bir şeydi
Adam dedikçe büyük adam deyince bir çocuk
Adam bıyıklı bir şeydi sakallı, bazen saçlı bazen değil,
Aynı bedende kızıl beyaz kumral çok renkli

Adam demek kadın demekten daha az ayıp bir şeydi

Telefon beklenen saatler uzadıkça aylara
Yola çıkmak üzresin bir havalimanı pistinde
Yerler hep süpürülür alanlarda, garip bir temizlik, anonslar fonda
Günaydın aşk, üzerinden dozer olup geçmiştir gece

İyi akşamlar kule!

Adam olunca ben becerdiğim işler sayısı çoktu
Bir adamı sevmekse biraz şeydi
Nasıl desem, bir şeyi, uygunsuz
Bir şeyi istemektir, istedim

Benden dünyaya erişen yegâne cisimdi

Bir adamı sevince bu kadın
Ağaçlarda birden çatlaklar belirir
ekmekte küf, amonyak, çul çaput, tek kalmış ikizin yası
ikimizin yerçekime kapılan meteordan farksızlığı

Adamın sevmesinden bir kadını, büyüktü bu kadının bir adamı sevmesi

Bu bir kadını kraliçe yapar idi
O kadın konuşmayı bilseydi
Şiir derdi, kelimeyle değil, yalnız değil, acı değil
Fişek gibi, uçuşmayla anlatabilir, batmayla, derin değil

Biraz daha sağa, hafif yukarıda belki omza yakın

Yüzeye çıktıkça saydamlaşır, diyebilirdi, kayarak akardı
suyun dibinden, uyuşmuş da açılıyor gibi,
iki harfi yan yana, zonklar gibi
Değerli bir halkaydı, parmakta değil, çöpte

Eklemleri zorlayan, ağrı sanılmasın, değildi, nitelikli bir ayırma kemiği
bir başka kemikten

Bir adamın gönlünün kraliçeliği
bir kadını hiçbir tahtın altından çekemeyeceği
Birkaç ülkenin birden topraklarında
Bir değil birkaç ormanın birden, değildi

Hikâyesini unutmakta zorlanınca insan kaçınılmaz oluyor ardından
çıgıllıkların gelişi

Hain bile olsa bir kraliçe
Topraklarını terk etmiş bir kraliçenin
Yerini dolduracak değildi bir kadın
Olunca gerçek bir aslanın dişisi

Kıyından geçerken ben tatulayla beslendim

Yasin Koç

CIMBIZ ÇOCUK

ben çok kederli. çok sıkılan biriyim
marx yurda kaçak giriyormuş
ben karpuz zamanı doğmuşum
yıldız mıldız bir uzaklığı anneciğim
bir masaymış yeryüzü
üstüne otuz iki yıldız kusmuşum
hiç rüya görmedim kel kaldıktan sonra
bir keresinde abim evden kaçmıştı
ben yoldan çıkmıştım
beyaz sakal bırakmıştım aile arasında
babam ölünce geri geldim
ister inanın ister inanmayın
en sevdiğim kitaptır kur'an-ı kerim
kedilere vurgunum sanıyor dostlar
ama kirpi görünce ilk aşk gibiyim
ben çok yalnız az yakışıklı biriyim
geceleri flüt çalarım,
halden anlamaz yine de mürşidim
son ölüsüyüm duvarda unutulmuş bir tüfeğin
ağzım kulaklarıma varır gündüz
bu şiirim benden size hatıra olsun
parklara götürün, gözlerinden öpünüz
eşekler çitleşirken neden dünya ısınır
sarışınlar nerelidir ve şairler şeylerini
yani ilk kandırılışlarını neden unutmazlar
öldükçe güzelleşen ikizimden öğrendim

ellerimi serbest bırakıyorum

Hasan Özlen

PLANCK ZAMANI

siyahım
ama beyaz olmak için her gün dua edip ağladım

anamlı ölümler ve anlamdışı yaşamların olduğu
toprağın en çok özlendiği belki bilinçsizce
neden sorusunun bu kadar çok çıldırttığı bir çağda
biliyorsun ateş üstüne ateştir
yalnız olmak cehennemde yanarken de

eteklerini topluyorsun zehirli
bakışlar arasında yürürken

şeha deyince evvel bahar gelir aklıma
beni yeşertmesi soluğunun iyi etmesi beni
güldüğünde dağların yeşile dönmesi sessiz
bir kadın tanıdım yoktu şemsiyesi

alef he vav
lamed

heybende her gün ağırlaşan yükü bir arayışın
bir ömrün geri dönülmez pişmanlıkları
suskunlukları tüm zamanların iç kanamaları
yaşlanması uzaktan çok iki insanın

ben yardan düşerim
uçurum benden

metalik bir bedenden sana doğru üfürüyorum nefesimi
asla sana dokunamayacak bir gri bir soğuk bir mat
yeni bir savaştan çıkmış kirli kırmızı ellerimi gizlemeden
gizlemeden sana dair ne varsa asırlardır içimde gömdüğüm
gözlerimden çeviremedikleri okuyabildiğin ama her seferinde
ellerim kollarım uyuşturulmuş dilim unutturulmuş karşında
anlamayacağın bir sesle bırakıyorum tüm afaziliğimi

oysa aradığın kişi de sen
in kadar ortaktır suçta

damara çekilen şarkı alna dayanılan gece
kulağa üfürülen şiir kalbi yaran taş
açılması göğsün açılması göğün ruha dolan ses
balçığa geri döndüm

rabbim
seni gördükten sonra nereye gideceğim

Ali Berkay

YAPAY SİNİR

Gerginleşmiş gülümsemenin durmasına,
verebileceği çok görüntü, kelimeleri
anlamazdı - altın, gündoğumu, ışığı

Elektrikten daha fazla,
taze domateslerden daha güneşten-
parlaklık. Uçakların beyaz kuyrukları
Yabancı maceranın, yalnızca yıldırımlar
Ufuk ve faydasız sözler üzerine nutuklar

Hayaletler olur, kalın gökyüzünü delemez
güneşi yakan
her atom altı patlamadan,
saklanacak hiçbir yeri
belki çocuklar ve parkları

umut verici gülümsemelerle bağlantılı
Savaş söylentilerine karşı barış
TV'de çılgılık attı
Doğal ateşin gökyüzüne
Şehirdeki floresanlara
Tozlu orman ışığını terk ettiler.

yağmur bulutlarını tıkadı
yangınlardan çıkan duman
güneşi resmediyor
Çorak toprak ve hayvan örtüsünden
yapılmış bir bebek örtüsü.

yıldızlı gökyüzünün hesaplarıyla
ona kelimeleri öğretmek için
yeni hikâyeler kullanacak
Geçmiş, mirası, yankıyı

Nükleer gözlerinden kaçacak
Hiçbir şey onu gizleyemez
Gördüğüm en büyük yangındı.